

РЕШЕНИЕ

№ 230

гр. Свиленград, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря ВАСИЛЕНА В. КОСТАДИНОВА
като разглежда докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200586 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление** /НП/
№***** **НП** от ***** година на и.д. Зам.директор
на Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция Митници, с което
на **В. А. В.** с **ЕГН** ***** с адрес ***** и със
съдебен адрес ***** за нарушение на чл.233,ал.3 във вр.с.
чл.233,ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ на основание чл.233, ал.3 във вр.с.
ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ е наложено административно наказание
“ГЛОБА” в размер на **600,00 лв.** ,която глоба представлява 200% от
продажната цена на стока по пункт 2-ри от НП и на основание чл.233,ал.6 вр
с чл.233,ал.3 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА
ДЪЛЖАВАТА** -цигари „MARLBORO 100S ” /Малборо 100с /-50 кутии–
всички с продажна цена 300,00лева .

Недоволен от горепосоченото наказателно постановление е останал
жалбоподателя,който обжалва горе-цитираното в законно предвидения за
това срок. Същият в жалбата си до съда оспорва изложената фактическа
обстановка като твърди,доколкото описаните факти не отговаряли на
обективната действителност ,че цигарите не били укрити ,както и че не бил
канен да декларира внасяните от него акцизни стоки,а напротив при отИ.е на
линията на митническия контрол,същият отворил багажника си,в който на
видно място били поставени част от процесните цигари,а останалата част
били на задната седалка на лекия автомобил и били видни,като приема,че с
факта на поставяне на видно място ,същият е декларирал превозваните от
него цигари .Оспорва вмененото му нарушение, като твърди,че не били

изяснени всички факти и обстоятелства по случая,като отделно от това сочи,че вторият свидетел посочен в документите не присъствал на проверката и респективно при съставянето на АУАН,така и при съставянето на останалите документи в които същият фигурирал, което било съществено процесуално нарушение. Поради изложеното моли съда да отмени обжалваният акт като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован, се явява лично и поддържа жалбата по изложените в нея доводи .

Административнонаказващият орган /АНО/ - и.д. **Зам.директор на Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция Митници** чрез процесуалният си представител ,оспорва жалбата. Счита обжалваното НП за правилно и законосъобразно. Моли същото да бъде потвърдено.

В съдебната фаза ангажира гласни и писмени доказателства.

Претендира присъждане на юр.възнаграждение.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна :

Жалбоподателят и св.З.И.Т., съвместно с още две лица-техни близки, предприели около средата на месец май 2023г. пътуване до гр.Истанбул с цел почивка. При влизането им в Р.Турция ,жалбоподателят,който бил пушач закупил от безмитния магазин в Р.Турция цигари „ MARLBORO 100S ” , който били опаковани в червен пакет с надпис на марката.

След няколко дни,компанията тръгнала да се прибира в България ,като отново спрели на безмитния магазин в Р.Турция цигари ,от който жалбоподателя отново си закупил същата марка цигари,тъй като предлаганите в България били с по лошо качество. Закупените цигари оставил на задната седалка до неговата приятелка-св.Тодорова,а предходните били поставени в багажника при отпътуването им от гр.Истанбул на видно място,а именно пред личният им багаж .

На 20.05.2023г. около 15,15часа , жалбоподателят влязъл в страната ни от Р.Турция на МП „Капитан Андреево”, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси” с лек автомобил с рег.№*****, който бил управляван от него,а св.З.Т. седяла на задната седалка със съпругата на брат си.

При преминаването на граничния контрол,жалбоподателя отворил багажника на управлявания от него автомобил и цигарите били забелязани от граничния полицаи,който се учудил,че същият пренася такива.

След преминаване на граничния контрол,същият се отправил към трасето за митнически контрол,като започнал да се оглежда за специално гише,на което да декларира превозваните от него цигари,но не забелязал такова.

По същото време на работа на горепосочения МП изпълнявал служебните си задължения митническият инспектор св.П. В. Н. ,към който митнически служител се насочил жалбоподателя с управлявания от него лек

автомобил.

При пристигането на жалбоподателя до митническият инспектор Н., жалбоподателя излезнал от автомобила и отворил багажника на управляваното от него МПС, а св. Н. преди предприемане на митническа проверка, приканил водача и пътниците да обявят и да декларират носените от тях стоки .

Пътниците декларирали, че пренасят само личен багаж, а жалбоподателя който смятал, че цигарите които бил закупил вторият път се виждат ясно, тъй като били оставени в купето на автомобила/на задната седалка между св.З.Т. и снаха й/, и доколкото бил отворил багажника, където се намирали останалата част от цигарите, приел че по този начин декларира пренасяните от него процесни цигари.

Св.П. В. Н. забелязал поставените в багажника на лекия автомобил цигари ,поставени до личния багаж на пътуващите и изкарал същите от лекия автомобил.

По същото време на съседното платно изпълнявал служебните си задължения св. И. А. И., който възприел, че от багажника на управлявания от жалбоподател лек автомобил бил изкарани цигари, но тъй като през процесния ден било натоварено продължил да изпълнява служебните си задължения.

Св.П. В. Н. разпоредил на жалбоподателя да отклони колата за извършване на щателна митническа проверка на около 10 метра от мястото на което се намирали в момента.

След отклоняването на лекия автомобил ,на основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ била извършена митническа проверка от свидетеля П. В. Н. на превозното средство и багажа на пътниците и водача при която проверка били открити на задната седалка останалите цигари , ,като общото количество се оказало 50 кутии цигари „MARLBORO 100S ”, без български акцизен бандерол, и за които жалбоподателя съобщил, че били негова собственост и които бил закупени от безмитния магазин в Турция за лично ползване.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от жалбоподателя е поискано Писмено обяснение, в което сочи, че цигарите бил закупил от Турция за лична употреба като на влизане в Турция декларирал закупените от него три стека, а на връщане 20.05.2023г. закупил още три стека за лична употреба и разполагал с документ за това.

Процесните цигари били задържани от свидетеля П. В. Н. с разписка №*****.

Съставен бил Протокол за извършена митническа проверка с №***** от дата ***** година.

На основание чл. 230 от ЗМ в присъствието на жалбоподателя и свидетелят И. А. И., бил съставен и предявен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ***** година, който акт бил надлежно предявен и връчен на жалбоподателя срещу подпис, като в акта жалбоподателя вписал възражения по него, а именно, че не било вярно ,че не бил декларирал всички цигари, като това възражение е било вписано и в съставени Протокол за извършена митническа проверка.

На основание чл.229,ал.1 от ЗМ за обезпечение на евентуални вземания във връзка със съставения АУАН „митническият служител задържал с разписка ***** сумата в размер на 600лева.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок е постъпило писмено възражение от жалбоподателя, в което излага подробни съображения относно неправилно изложена в АУАН фактическа обстановка .

Във връзка с постъпилото възражение са изискани обяснения от митническите служители осъществили проверката, като описват ,че при влизането в страна от Турция ,св.Н. поканил пътниците и водача да декларират пренасяната от тях стока,но те декларирали единствено личния си багаж,а при проверка в багажника свидетеля открил недеklarирани цигари ,като при въпрос към водача,той уточнил ,че са негови и били за лична употреба. След отклоняване на лекия автомобил за извършване на щателна митническа проверка, първоначално пътниците пречели на проверката,тъй като не напуснали автомобила ,но след повторна покана,слезнали и при проверката свидетеля открил в едно бяло яке оставено на задната седалка в което се намирали още 30кутии цигари,за което отново водача признал,че са негови и били закупени от Турция за лична употреба.

Свидетелят И. потвърждава обясненията на колегата си относно откритите цигари и извършването на проверката.

Митническата стойност на стоката, предмет на конкретното нарушение, тъй като представлява тютюнево изделие – цигари, по правилото на чл.233,ал.3 in fine ЗМ се формира и е равна на тяхната продажна цена, която е определена от митническите органи в размер, както следва: на сумата 300,00лв – общо за цялото количество цигари,съгласно становище от Комисия по Заповед №ЗМ -632/11.04.2019г. на Директора на Агенция Митници и Заповед №ЗДТ -1000-457/20.06.2022г. на Директора на ТД Митница Бургас . Оценяването на предмета на нарушението е извършено от комисия от митнически служители, в състав 3 –ма членове, специално назначена със Заповед №ЗДТ -1000-457/20.06.2022г. на Директора на ТД Митница Бургас. От съдържанието на цитираното Становище, се установява, че продажната цена е определена от митницата, към датата на нарушението, на база обявената официално цена за конкретната търговска марка цигари, регистрирана в Публичния регистър на цените на тютюневите изделия, воден в МФ, съгласно чл.29,ал.4,т.1 от ЗАДС , като такава е налична и установена в размер на 6,00лв – за „MARLBORO 100S ”. Съобразно така посочената индивидуална пазарна цена и количеството цигари от посочената марка, в резултат на просто математическо пресмятане, митническите органи са получили и приели общата продажна цена в размер на 300,00лв за цялото количество – 50 кутии цигари от посочената марка.

Така пресметнатата стойност на предмета на нарушението не се оспорва от жалбоподателя, като възражения в тази насока не са въведени от негова страна,поради което съдът кредитира с доверие представеното от комисията становище.

По АНПр е постъпила молба с вх.***** подадена от жалбоподателя, в която моли АНО да се произнесе във връзка с издадения АУАН в кратки срокове.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, АНО е издал процесното НП.

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 233, ал. 3 вр с ал.1 от ЗМ.

Както вече бе посочено в Акта, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, тъй като е превозил стоки, за които се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Извършеното деяние не представлява престъпление. За това нарушение на основание чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 600 лв., на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата недекларирани стоки.

Обжалваното НП е връчено на жалбоподателя на **29.09.2023 година** чрез система за сигурно електронно връчване /ССЕВ/.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № 3АМ – 988/32-220316 от 13.06.2023 година на Директора на Агенция „Митници”, Директорите, Заместник–директорите на Териториалните дирекции и т.н. имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ.

Налична е и Заповед №1541/09.08.2023г. на Директора на Агенция „Митници”, видно от която Красимир Николов Фучеджиев е преместен на длъжността на И.Д. Зам.Директор на ТД Митница Бургас,за периода от 10.08.2023г. до 09.02.2024г.вкл.

Така приета за установена фактическа обстановка, кореспондираща с изложената в НП, респ. и АУАН, съдът изведе въз основа анализа на писмените и гласни доказателства, събрани и приобщени по съответния процесуален ред, в хода на производството.

По делото бяха разпитани в качеството на свидетели -актосъставителя П. В. Н. и свидетелят при констатиране на нарушението –митн.служител И. А. И. ,както и св. З.И.Т., която е пътувала в лекия автомобил и е присъствала по време на извършване на проверката и при съставянето на АУАН,без изрично да е вписано в него като свидетел.

Установи се от съдебният състав противоречия и непълнота в показания на свидетелите П. В. Н. и И. А. И., що се отнася до установяване на констатираното нарушение и в обстоятелството дали св.И. е присъствал по време на проверката и реално дали е възприел отразените в АУАН констатации . Жалбоподателя оспорва,че по време на проверката св.И. да е присъствал и да е възприел действията описани в акта. Видно от разпита на св. И. А. И. се установява,че на посочената в АУАН дата е работил ,като е извършвал служебните си задължения в непосредствена близост до работното място на св. П. В. Н., в частност на около 2метра. Съгласно неговите показания същият възприел,че актосъставителя приканва жалбоподателя и пътниците да декларират носените от тях вещи и забелязал,че от багажника на лекия автомобил били изкарани цигари,които свидетеля не възприел каква марка са и броят им. Сочи,че в последствие забелязал,че от автомобила

били изкарани и още цигари. В същото време актосъставителят не отрича, че част от цигарите са били поставени в багажника, а останалата част били на задната седалка на лекия автомобил, но заявява, че след откритието на цигарите в багажника, разпоредил на водача да отклони лекия автомобил на около 10 метра от първоначалното място за извършване на щателна митническа проверка, при която намерил останалото количество процесни цигари на задната седалка, като според актосъставителя били увити в черно яке/в писмените обяснения дадени през АНО сочи бяло на цвят/. Съдът приеме, че свидетеля по акта е възприел поканата на своя колега към пътниците и жалбоподателя да декларират носените от тях вещи при първоначалното спиране на жалбоподателя, при което са открити в багажника на лекия автомобил част от процесните цигари, въпреки че съгласно показанията на разпитаните по делото митнически служители в този момент на трасето е имало голям пътнико поток и св.И. е изпълнявал своите задължения по извършване на проверки по спазване на митническото законодателство, но в останалата му част показанията не се кредитират с доверие, тъй като противоречат на останалия събран по делото доказателствен материал. Видно от показанията на разпитания по делото актосъставител, след откритието на цигарите в багажника, автомобилът е бил отделен на около 10 метра за извършване на щателна митническа проверка, но според него разстоянието от свидетеля по акта е останало същото, въпреки че св.И. твърди, че през цялото време е извършвал проверки на пътуващите през граница, но въпреки това е забелязал откритието на цигарите, както в багажника, който не знае дали е бил отворен, когато колегата му е приканил пътниците да декларират/като и актосъставителя няма спомен за това/, така и при откритието на цигарите на задната седалка, без изрично да посочи, че автомобилът е бил отделен по голямо разстояние от мястото на което се е намирал, като последното твърдение на свидетеля И. звучи нелогично, доколкото щателната митническа проверка се е осъществила на много по голямо разстояние от първоначалната и същият реално не би могъл да възприеме, как се извършва същата и какво точно е открито при нея, тъй като през цялото време е извършвал контрол, съгласно неговите показания. Не е установен по безспорен начин, дали багажника на лекия автомобил е бил отворен, когато актосъставителя е приканил пътниците и жалбоподателя да декларират пренасянните от тях вещи, тъй като и двамата митнически служители нямат ясен спомен за това, поради което това обстоятелство остана неизяснено по безспорен и категоричен начин. Именно по тези съображения, съдът намира, че изложената фактическа обстановка в НП остана неизяснена в пълнота, а и от там и недоказана.

По искане на жалбоподателя, бе допуснат и разпитан в качеството на свидетел - З.И.Т., която изцяло потвърждава твърденията изложени от страна на жалбоподателя в подаденото до АНО писмено възражение по така съставения АУАН. Отрича процесните цигари да са били укрити, като твърди, че били поставени на видно място/на задната седалка и в багажника отпред пред личния им багаж и били опаковани с положени на опаковката в които били поставени, надписи относно марката на цигарите, които се забелязвали лесно, като по този начин смятали, че извършват деклариране, тъй като цигарите не били укрити. Оспорва, че били поканени да декларират

каквито и да е вещи и потвърждава твърдението на жалбоподателя, че при влизането в страната искали да декларират цигарите, но не успели да разберат къде следва да се извърши това действие, тъй като нямало гише с указания за това. Сочил, че не били наясно, че имат право да пренасят ограничен брой цигари, а смятали, че с факта на поставянето на видно място на закупените цигари, мислели че декларират същите, за което искали да заплатят дължимия акциз, тъй като не установили по какъв друг начин следва да се извърши деклариране на пренасяната от тях акцизна стока.

Относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл. 283 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните, съдът кредитира, същите за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът от правна страна формира следните изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване/обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на **29.09.2023 година** чрез система за сигурно електронно връчване /ССЕВ/, а жалбата срещу него е входирана в регистратурата на АНО чрез система за сигурно електронно връчване /ССЕВ/ на **29.09.2023 г.**/, от легитимирано лице и е процесуално **допустима** /доколкото и липсва плащане от страна на жалбоподателя на законно предвидения процент от глобата-съгласно писмо от АНО/.

Преценена по същество, съдът намира същата за **основателна**, за което се излагат следващите правни съображения:

Спорно по делото е дали свидетеля И. А. И. посочен в АУАН е имал качеството на свидетел присъствал при извършване или установяване на нарушението, каквото е изискването на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен в присъствието на свидетели, присъствали при извършването или констатирането на нарушението.

Когато липсват такива свидетели – очевидци, актът следва да бъде съставен в присъствието на други двама свидетели, като това обстоятелство съгласно нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН се отразява изрично в самия акт.

Присъствието на свидетели при съставянето на акта не е необходимо единствено в хипотезата, когато самото нарушение е установено, въз основа на официални документи /чл. 40, ал. 4 от ЗАНН/.

С оглед оспорването на посоченото в АУАН, че св. И. А. И. е присъствал при констатиране на нарушението, съдът намира, че от показанията на разпитаните свидетели не се установява по безспорен и категоричен начин, същият да е присъствал при констатиране на нарушението, доколкото от показанията на разпитания по делото актосъставител се установява, че след откр. И. е на цигарите в багажника, лекият автомобил бил отбит на около 10 метра от първоначалната проверка. Установява се от показанията на разпитаните митнически служители, че през процесния ден, платното е било натоварено, тъй като са пътували множество лица, поради

което св. И. А. И. ,самият той е извършвал проверка , по време на извършване на проверката от страна на неговият колега-св. П. В. Н. и единствено възприел,че в багажника на управлявания от жалбоподателя автомобил има наличие на цигари,но не сочи тяхната марка ,нито брой.

Вече при извършване на щателната митническа проверка при която са открити останалите цигари от процесната марка,съдът намира,че св. И. А. И. не е присъствал,тъй като както се посочи по горе,на платното е имало голям пътнико поток,а и самият св. И.,сочи че по време на проверката на жалбоподателя ,той също е извършвал проверка, което обстоятелство подкрепя тезата на жалбоподателя,че по време на проверката сочения за свидетел очевиден не е присъствал на нея,а е вписан при съставянето на акта за установяване на адм.нарушение и е бил извикан да го подпише. В тази насока са и показанията на св. З.И.Т..

При това положение следва да се приеме, че при съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Тъй като в случая свидетелят по акта не е очевиден на констатиране на нарушението или неговото извършване,поради което актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама свидетели, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта,но това не е сторено. Липсата на втори свидетел според въззивния съд се явява съществено нарушение на административно наказателната процедура и е основание за отмяна на НП, като незаконосъобразно.

От друга страна и с оглед приетото от съда ,че по време на осъществяване на проверката от актосъставителя ,не е присъствал св.И., следва да се приеме,че от представените по делото писмени доказателства и от свидетелските показания не се установява по несъмнен и безспорен начин наличието на виновно извършено от жалбоподателя нарушение, като ответникът не е ангажирал доказателства в подкрепа на установената в НП фактическа обстановка, доколкото същата се оспорва от жалбоподателя,още при образуване на адм.наказателното производство срещу него,а отделно от това същият ангажира доказателства подкрепящи неговата теза,че по време на проверката не е присъствал друг митнически служител освен актосъставителя,същият не е укрил превозваните от него акцизни стоки,поставил е същите на места,които са били видни от проверяващият митнически служител,поради което следва да се приеме,че нарушението остана недоказано.

По изложените по горе изводи,съдът намира,че обжалваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно и неправилно.

В условията на алтернативност,ако не се възприемат по горните изводи , съдът би приел, че: не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Съгласно чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, който превози през държавната граница стоки, за които се дължи акциз без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление,

се наказва за митническа контрабанда. В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България.

От показания на свидетелите – П. В. Н. и И. А. И. (митнически служители, осъществили митническата проверка и последвалата щателна митническа проверка), по несъмнен начин би се приело/изключвайки горните резерви на съда/, че се доказва, от обективна страна, че на 20.05.2023 година при влизането си в Република България, през ГКПП „Капитан Андреево”, идвайки от Република Турция жалбоподателят е носил, т.е. фактически е превозил през държавната граница стоки, за които се дължи акциз, а именно процесните цигари.

Спорен е въпросът дали с факта на поставяне на цигарите, на места видни при осъществяване на митническа проверка, дали същият е декларирал акцизната стока по съответния за това ред.

Декларирането на стоките пред митницата всъщност представлява квалифицирано действие, чрез което вносителят изразява пред митническия орган желанието си за прилагане на определен митнически режим за дадена стока.

Под пътник се разбира всяко физическо лице, което влиза временно на митническата територия на Р. България, без постоянно да пребивава в нея, както и всяко физическо лице, което се връща на митническата територия на Р. България, където постоянно пребивава, след като временно е било извън нея.

Митническата територия на нашата страна съвпада с територията, върху която се простира суверенитетът ѝ.

Стоки са всички внасяни предмети, включително превозните средства, пътническите багажи и други пратки, но не и информацията, когато е стойностно разграничена от материалния носител, върху който е записана.

Под внасяне следва да разбираме митническото оформяне на режимите внос, временен внос, активно усъвършенстване, обработка под митнически контрол, митническо складиране и реимпорт на стоки в търговски количества. Декларирането може да става по най-различни начини, например устно, писмено, чрез определено действие, по електронен път ,като начина на деклариране е в зависимост от стоката и нейното количество.

В член 135 от Регламент №2446/2015г. е предвидено- Устна декларация за допускане за свободно обращение (член 158, параграф 2 от Кодекса) в няколко случая, а именно: 1. Митнически декларации за допускане за свободно обращение може да се правят в устна форма, когато се отнасят за следните стоки: а/ стоки с нетърговски характер; б. стоки с търговски характер, съдържащи се в личния багаж на пътниците, при условия ,че стойността им не надвишава 1000евро или нетната им маса не надвишава 1000кг. и т.н.

С оглед доказателствата по делото ,от които се установи, че жалбоподателя не е укрил процесните цигари, а напротив оставил е същите на видни места в лекия автомобил управляван от него, следва да се приеме, че

същият е декларирал устно /с конклюдентни действия/ пренасяните от него цигари, което обстоятелство опровергава индицията за липса на изискуемото знание от страна на митническите органи за внасянето на тези стоки на митническата територия на страната

Иначе казано, въз основа на събраните по делото гласни доказателства в това число показанията на разпитаната свидетелка-фактическата съжителка на жалбоподателя, обсъдени в съвкупност и с писмените източници, пряко доказан е фактът на реалното наличие на процесните тютюневи изделия в държане и фактическата власт на жалбоподателя при преминаването на държавната граница, с което е реализирано и тяхното превозване през нея, но липсват категорични доказателства същото да е осъществено без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото процесните цигари не са били укрити от страна на извършителя, а напротив били са поставени на видно място в автомобила и при започване на проверката, същият е отворил багажника на лекия автомобил, като цигарите са били поставени до багажа и били видими за проверяващия митнически служител, тъй като са били оставени в закупената от него опаковка, а другата част са били на задната седалка на автомобила, пак в опаковката с надпис на марката цигари.

С оглед на горепосоченото, следва да се приеме, че в случая липсва един от обективните признаци на състава митническото нарушение „митническа контрабанда”, очертан в разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, а именно без знанието на митническите органи, а от поведението на самият жалбоподател преди и по време на митническата проверка изводимо и липса на субективния елемент, доколкото жалбоподателя е бил със съзнание, че с оставяне на видно място, превозваните от него цигари, същият ги декларира пред митническите органи при извършване на митническата проверка.

В случая следва да се посочи, че доказан е квалифициращият признак на нарушението, с оглед вида и естеството на пренесените стоки - цигари, които по родов признак, имат особеното качество на тютюнево изделие, по смисъла на легалната дефиниция на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия - § 1, т. 4, б. „а” от ДР, а като такива представляват и акцизна стока, т.е. за която се дължи акциз, на основание чл. 4, т. 1, вр.чл. 2, т. 2 и чл. 11, ал. 1, т. 1-3 от ЗАДС. Съобразно видът им и тяхното бройно количество - 50 броя кутии цигари, установено по делото като предмет на процесното нарушение, същите надвишават многократно допустимите нормативно установените прагове за безмитен внос, предвидени в чл. 51а, ал. 4, т. 1, предложение второ от ППЗДДС, вр.чл. 58, ал. 7 от ЗДДС (40 броя цигари, респективно 2 бр. кутии), като едно от възможните условия за освобождаване от плащане на акциз, съгласно чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗАДС. След като е така, извършеното от жалбоподателя деяние, изразяващо се в превозване на цигари, покрива по обективните си признаци - изцяло квалифициращият фактически състав на митническо нарушение по ал. 3 на чл. 233 от ЗМ. Категоричен и закономерно обоснован от събраните по делото доказателства е и правният извод за неговото авторство - в лицето на жалбоподателя.

Последният е лицето, подписало Разписката за задържането на същите и предвид факта, че самият жалбоподател в личните си обяснения дадени в писмен вид е признал, че цигарите взел от Турция за лично ползване.

Хипотетично даже и да се приеме, че липсва надлежно деклариране от страна на жалбоподателя, настоящият въззивен състав не споделя извода, че с процесното деяние водачът осъществила състава на описаното нарушение, за което да му се налага административно наказание- глоба.

Това е така, поради следното: Съществува дефиниция на понятието "стоки с нетърговски характер", която се съдържа в текста на чл. 1, т. 21, буква "б" от Делегиран Регламент на Комисията/ЕС/ 2015/2446 от 28.07.2015 г. за допълнение на Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския Парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на МКС.

По делото е безспорно, че стоката подлежи на деклариране, като вид акцизна стока /тютюневи изделия- цигари/.

Обаче, както сочи и въззивникът последователно/още при образуване на АНПр, така и пред настоящата съдебна инстанция/ при оспорване на НП, излага твърдения, че намерените и иззети 50 броя кутии цигари са закупени от него по-рано за лично ползване, като в подкрепа на тези му твърдения са и дадените от него лични обяснения в хода на АНПр и в тази насока са и показанията на разпитаната св.Зорница Тодорова.

Съгласно дефиницията на т. 21 от цитирания по-горе регламент "стоки с нетърговски характер" означава: а) стоки, съдържащи се в пратки, които едно частно лице изпраща на друго частно лице, когато тези пратки: i) имат случаен характер; ii) съдържат стоки изключително за лично ползване от получателя или семейството му, които по своето естество или количество не представляват търговски интерес; и iii) се изпращат от изпращача на получателя без каквото и да е заплащане; б) стоки, съдържащи се в личния багаж на пътници, когато: i) имат случаен характер; и ii) се състоят от стоки изключително за лично ползване от пътниците или техните семейства или стоки, предназначени за подаръци; естеството и количеството на тези стоки трябва да е такова, че да показва, че те не се внасят или изнасят с търговска цел.

При обсъждане на обстоятелствата относими към конкретния казус съдът намира, че процесната и иззета стока /50 броя кутии цигари/ попада в обхвата на дефиницията "стоки с нетърговски характер".

В писмените си обяснения още по време на проверката лицето е заявило, че закупил на два пъти-веднъж на влизане в Турция и втори път при излизането му- цигарите за лична употреба, като част от стоката е консумирал, докато е бил на почивка в Р.Турция. Не се и твърди притежателя на цигарите да е извършвал някаква търговска дейност, нито са налице подобни документи, а вещите са превозвани на обичайно място- част от тях на задната седалка / закупените при излизането от Р.Турция/ ,а другата част се е намирала в багажното отделение на автомобила/първоначално закупените/, поради което липсват каквито и да било индиции за преднамерено укрИ.е на вещи, подлежащи на деклариране, нито се сочат факти за извършвана търговска дейност, нито сами по себе си така описаните вещи могат да обосноват подобен извод.

Вярно е, че цигарите са без акцизен бандерол, за което не се и спори. Същевременно, така описаните факти и обстоятелства по случаят обосновават

извода, че превозваните 50 броя кутии цигари от една и съща марка са били именно за лична употреба на въззивника /с нетърговски характер/, а за опровергаване на тази негова теза не са налице никакви доказателства, ангажирани в процеса от страна на наказващия орган.

При това положение, следва да се приеме, че в случаят е приложима разпоредбата на **чл. 237 от Закона за митниците**, според който *"Стоки, които по вид и количество нямат търговски характер и за които се изисква деклариране, ако не бъдат декларирани от пътниците, преминаващи държавната граница, и бъдат открити на обичайни места при митнически преглед, се отнемат в полза на държавата независимо чия собственост са, БЕЗ ДА СЕ НАЛАГА ГЛОБА."*

Несъмнено, процесните стоки /50 броя кутии цигари/ са акцизни стоки и като такива подлежат на деклариране, и дори и да се приеме, че това задължение не е изпълнено от страна на жалбоподателя, но при наличие и на останалите посочени в нормата на **чл. 237 от ЗМ** кумулативно изискуеми обстоятелства, които очевидно са били налице е следвало само да бъдат отнети процесните вещи, без да се налага глоба.

В този смисъл, по отношение на отнемането на вещите, наказателното постановление би се приело, че е издадено в съответствие с изискването на закона, защото отнемането на подобни стоки е указано от законодателя безусловно. Обаче, по отношение на наложената глоба, наказващият орган нарушил материалния закон.

Поради гореизложеното, съдът намира жалбата за основателна, а обжалваното НП за неправилно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

По разноските

Съгласно разпоредбата на чл. 63Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение, а от страна на жалбоподателя разноски не се претендират.

С оглед изхода на делото, неоснователно се явява искането от страна на АНО за присъждане на разноски.

Мотивиран така и на основание **чл.63, ал.2, т.1** вр с **ал.3, т.2 и т.1** от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като неправилно и незаконосъобразно **Наказателно постановление /НП/ ***** НП от ***** година** на и.д. Зам.директор на Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция Митници, с което на **В. А. В.** с **ЕГН ******* с адрес

***** и със съдебен адрес ***** за нарушение на чл.233,ал.3 във вр.с. чл.233,ал.1 от Закона за митниците/ЗМ / на основание чл.233, ал.3 във вр.с ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **600,00 лв.** ,която глоба представлява 200% от продажната цена на стока по пункт 2-ри от НП и на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.3 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪЛЖАВАТА** -цигари „MARLBORO 100S ” /Малборо 100с /-50 кутии– всички с продажна цена 300,00лева .

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____